

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

איבערמישן דאס בלאט...

מיר האלטן שוין ממש ביים שוועל פון דער טאג
תשעה באב ווען גאנץ פלל ישראל טרויערט און מען
בענקט, מען טוט תשובה אז דער אויבערשטער זאל
זיך שוין מרחם זיין און אויפבויען דעם בית המקדש.

וואס איז דער באדייט פונעם תענית וואס מיר גייען
פאסטן קומענדיגן דינסטאג? אפילו א אינגל וואס
פאסט נישט עסט מען נישט קיין פלייש משך די ניין
טעג, און מען טוט נאך אנדערע סוגפיים, מען טרינקט
נישט קיין וויין, מען הערט נישט קיין מוזיק, די אלע
זאכן האט א ציל, עס איז נישט סתם. לאמיר זען וואס
ר' נתן שרייבט אין לקוטי הלכות אויף דעם (הלכות
הרשאה ג).

ר' נתן שרייבט אז דער עיקר תיקון פונעם תענית איז
אז א מענטש זאל זיך משפּטן, זיך איבער רעכענען
אויב ער פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין. אמאליגע
צייטן איז טאקע געווען א מנהג אז א טאג וואס איז
געווען א תענית פלעגט מען זאגן פארן עולם אז אלע
זאלן זיך גוט איבערקוקן און זען צו מען פאררעכט
וואס מען האט צו פאררעכטן ווייל דאס איז דער
עיקר פונעם תענית, דער חשבון הנפש.

היינט צו טאג גייט דאס אויף אן. דער הייליגער רבי
האט געהייסן מאכן יעדן טאג התבודדות, זיך משפּטן
און זען אויב איך האב וואס צו פאררעכטן, בפרט ווען

עס קומט א תענית דארף זיך דער מענטש ריכטיג
משפּטן, אויב מען פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין.
א איד וואס משפּט זיך, ער קוקט נאך זיינע מעשים
וואס ער טוט, זיין עסן, זיין באנעמונג מיט חברים,
כבוד אב ואם, זמן קריאת שמע, בין אדם לחברו, בין
אדם למקום, און ער איז זיך משתדל צו פאררעכטן פון
יעצט און ווייטער, איז ער זוכה דורך דעם צו בנן בית
המקדש, ווייל חז"ל זאגן "כל המתאבל על ירושלים,
זוכה ורואה בשמחתה", דורך דעם וואס מען טרויערט
אויף ירושלים מען קוקט זיך איבער די מעשים, דער
מענטש זעט איין אז ער איז שולדיג אינעם חורבן
- ווייל דער רבי זאגט (תורה ס"ז תנינא) אז יעדער
איד לפי זיינע מעשים האט ער א חלק אינעם חורבן.
לויט דעם קומט אויס אז ווען מען משפּט זיך און מען
פרובירט צו פאררעכטן אלע מעשים און תשובה טון
אויף וואס מען האט נישט ריכטיג געטון, האט ער א
חלק אינעם בויען דעם בית המקדש וואס וועט בקרוב
געבויעט ווערן.

דער בית המקדש וועט געבויעט ווערן דורך משפּט,
אז מיר וועלן אריינקוקן אין אונזערע מעשים און זען
וואס מיר קענען פאררעכטן, אזוי ווי מען פירט אויס
סוף פון די הפסוקה חזון "ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה (ישעיהו א, כז) ציון וועט ווערן אויסגעלייזט

ווען מיר וועלן זיך משפּט'ן און געבן אַ חשבון אויף די מעשים.

אסאך מאל וויל זיך א מענטש נעמען און די הענט, ער משפּט זיך און ער נעמט אויף זיך א געוויסע סגוף, צום ביישפּיל ער גיבט אַוועק אין די טעג עפעס א געשמאקע זיסע עסן וואס ער האט ליב פארן באשעפער, אָדער עסט ער יא די גוטע זאך אָבער ער מאכט די ברכה מיט מער פּוּנה און בענטשט אינעווייניג פון א סדור געשמאק.

זאָגט ר' נתן אז דורך דעם איז ער מבטל פון זיך טויזנטער און צענדליגע טויזנטער קטרוגים און דינים פון בית דין של מעלה, ווייל אז מיר מאכן דא אויף דער וועלט התבודדות און מען משפּט זיך אויף די מעשים, מען באנייט זיך אין עבודת השם פון דאסניי, זאָגן חז"ל אויף דעם "אם יש דין למטה אין דין למעלה" אויב מיר משפּט'ן זיך אליין אויף דער וועלט ווערט אויבן אין הימל בטל די משפּט אויף אונז, דער מקטרג קען נישט גארנישט מקטרג זיין ווייל עס איז שוין געווען א משפּט דא אונטן דורך דעם מענטש אליין.

די עצה פון משפּט איז גאר א וואונדערליכע עצה, ווייל לפי דעם אמת איז דער מענטש נאך זייער ווייט פון באשעפער און לכאורה קומט אים זייער הארבע שטראפן ווייל יעדע קליינע מחשבה און דבור וואס מען האט געטון נישט ווי מען דארף, על פי פשט וועט נישט העלפן תשובה אפילו דער מענטש וועט א גאנצן לעבן טון אלע סארטן סגופים און תעניות קען מען נישט תשובה טון אפילו נאר אויף איין שלעכטע הרהור וואס מען האט געטראכט, אָבער מיט די עצה פון התבודדות אז דער מענטש טוט זיך אליין

משפּט'ן, ער ווארט נישט אז דער אויבערשטער זאל אים שיקן פון אויבן דינים און דערמאנענען ער זאל תשובה טון, וועט ער דורך די עצה אליין מבטל זיין פון זיך אלע דינים.

הרב החסיד ר' לוי יצחק בענדער זי"ע האט אמאל געזאָגט ביי א שיעור, אז יעדע נאכט קומט ארויף די נשמה פון יעדן איד אויבן אין הימל - אזוי ווי חז"ל זאָגן אז פארן גיין שלאפן דארף מען גיבן דין וחשבון אויף די מעשים וואס מען האט געטון משה דעם טאג און דער מענטש דארף אונטערשרייבן אז אלעס איז ריכטיג.

זאָגט ר' לוי יצחק אז נאך הונדערט און צוואנציג ווען דער מענטש קומט ארויף געבן דין וחשבון אויף אלע זיינע יארן, איז די טעג וואס דער מענטש האט געמאכט התבודדות וועט מען איבערמישן דעם טאג און נישט אריינקוקן דארט ווייל דער מענטש האט זיך שוין גע'משפּט אליין, ער האט זיך שוין איבערגעבעטן מיטן אויבערשטן! דארף ער מער נישט געבן א משפּט אויף דעם טאג.

אין תורה רנ"ט זאָגט דער רבי אז ווען א מענטש מאכט התבודדות און ער גיסט זיך אויס זיין צער פאר השם יתברך און ער טוט תשובה אויף אלע פגמים קומט די שכניה הקדושה אליין כביכול פארציילט אויף פאר דעם מענטש איר צער וואס זי האט, און זי טרייסט דעם מענטש און זאָגט אים וויאזוי צו פאררעכטן אלע פגמים.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז די טעג זאלן ווערן איבערגעדרייט צו ששון ושמחה און מען זאל קענען פאררעכטן אלע אונזערע מעשים און זוכה זיין צו נחמת ציון וירושלים נאך היי יאר אָמן וְאָמן.

די קרעז, אָבער וויפאלד עס איז אזוי שאַרף דארף מען ליינען די פֿאַרשריפֿטן וואס שטייט אויף די פּישקע, וויאזוי זיך צו באנוצן דערמיט.

די פּישקע האט זיך מיר פֿאַרלוירן, איך בין געווען פֿויל צו גיין קויפֿן אַ נייע זאלב. נאָכן פֿאַרלירן דאס האב איך שוין פֿאַרשטאַנען דעם רמז מן השמים אז איך זאל פֿאַרלייגן תּפֿלות אַנשטאַט פֿעלות. איך האב זיך גענומען צו תּפֿלה, בעטן פֿון באשעפֿער ער זאל מיר אויסהיילן מיט זיינע ריינע רפואות. איך האב ממשׂיך געווען מיט תּפֿלה מיט אַן אַמונה אז עס וועט אַראַפּגיין, עס וועט זיך ענדיגן אַמאל.

איך האב טאַקע זוכה געווען צו זיין ל"ג בעמר אין מירון וואו איך האב ווייטער מתפלל געווען אויף דעם, הערנדיג איבער דער געוואלדיגער כּח פֿון רבי שמעון וואס האט מחיה מתים געווען, און אזוי האב איך זוכה געווען צו זיין שבעות אין מירון און ווייטער געבעטן פֿון באשעפֿער אז אין זכות פונעם גרויסן צדיק זאל איך האבן אַ גאַנצע רפואה.

אַ וואך נאך שבעות האט אַנגעהויבן אַראַפּפּאַלן איינס נאָכן צווייטן, עס איז געווארן פֿאַרשימלֿט און פֿאַרפּוילט, ווען איך בין ווייטער ממשׂיך דאווענען צום באשעפֿער עס זאל נישט בלייבן קיין זכר דערפֿון, איך האב געזען אז דער כּח פֿון תּפֿלה אין דער כּח פֿון דעם צדיק העלפֿט.

מיר שטייען שוין אַנהייב חדש אב, איך האב שוין פֿריער געוואלט דערציילן די מעשה דא אין

מער תּפֿלות ווייניגער פֿעלות

איך וויל דערציילן אַ מעשה פֿון דער כּח פֿון תּפֿלה בערך אַ יאר צוריק איז ארויף אויף מיין האנט קרעז [בראדיווקעס-ווארצלעך] עס האט זיך זייער פֿאַרשפּרייט אויף מיין האנט אז מען האט שוין כּמעט געזען מיין הויט! געלויבט דער אויבערשטער אז ס'האט נישט אזוי שטאַרק ווי געטון ווי די בושות האט ווי געטון.

ווען איך האב געגעבן פֿאַר איינעם די האנט ווי לְמִשַׁל מִזֶּל-טוֹב, אָדער ביים טאַנצן האט מען געזען ווי עפֿעס שטעקט זיך ארויס פֿון מיין האנט. מענטשן נעבן מיר האבן זיך אביסל געעקלט דערפֿון. מיינע עלטערן האבן פֿורבירט זיך אַלע סאַרטן עצות וואס קען העלפֿן פֿאַר דעם אָבער מען האט נישט געטראפֿן.

ביז איין טאג איז מען געגאַנגען צו אַ דאַקטער וואס האט געזאגט אז מען קען עס אפֿשר אפּברענגען. איך האב ביז דאן ליידער פֿאַרגעסן די פֿשוט'ע טרוקענע עצה פֿון רעדן צום באשעפֿער, נישט אז איך האב ממש פֿאַרגעסן נאר עס איז אריין אזא יאוש געדאַנק אז וואס קען שוין העלפֿן איין קאַפיטל תּהלים פֿאַר אזא שווערע פֿראַבלעם?

למעשה האט מען מיר געגעבן אַ שאַרפע סאַרט זאלב וואס ווען מען שמירט עס ווערן פֿאַרברענט

א בקשה און מען נישט גלייך די תוצאות, איך האב מתפלל געווען אפאר חדשים אויף דעם, און געווארט יעדן טאג עס זאל זיך שוין עפעס רירן, מיין מאמע האט מיר געשטופט צו מתפלל זיין און זיך נישט מניאש זיין און דאס האב איך געטון אבער צום סוף האט דאס געהאלפן, די תפלה גייען נישט לאבוד.

נחמן ב.

תלמוד תורה ברסלב בית שמש

רבניס ליכט, אבער איך האב געווארט אז מיין האנט זאל זיך גענצליך אויסהיילן, איך קען ברוך השם היינט אריבערפירן מיין צווייטע האנט אויף די האנט עס פארט גלאטיג און קיין אפשטעל, אזאך וואס איך האב נישט געקענט טון פאר צוויי חדשים צוריק, מיין האנט איז ריין צוריק ווי אמאל.

איך וויל דערמאנען נאך איין וואך. עס מאכט זיך אסאך מאל ווען מען בעט פון באשעפער

געזאגט צו רבי חיים סטאלער: "רבי נפתלי האט מיר דאך צוגעזאגט א קינד, פארוואס ווערט עס נישט מקיים?"

האט ר' חיים זיך געוואנדן צו רבי נפתלי און אים איבערגעזאגט דעם פארלאנג פון דעם איד, אז ער ווארט אויפן צוזאג.

ענטפערט רבי נפתלי אזוי: "מיר האבן מקבל פונעם רבי'ן - אז מיר זאלן האלטן פארמאכט דאס מויל, מיר זאלן נישט רעדן! נאר אז מיר זאגן - ווערט מקיים!"

דאס מיינט אזוי אז מיר האבן מקבל פונעם רבי'ן - מיר זאלן נישט ווארפן זיך מיט ברכות - דאס מויל דארף מען האלטן פארמאכט! אבער אויב מיר זאגן שוין נא צו פאר איינעם? ווערט דאס

מקיים! דער עיקר איז אז דער איד

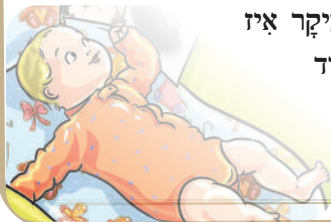
האט געהאט קינדער!

א צענטער צום מגן, א צענטער!!

די מעשה איז געווען איינמאל ווען רבי נפתלי האט געווארט אויף א מגן, עס האט געפעלט א צענטער צום מגן, און א לוי צו עולה זיין לתורה.

אינדרויסן איז געווען איינער - א לוי, דער לוי האט ליידער נישט געהאט קיין קינדער האט דער לוי געזאגט פאר דעם ברסלב'ער חסיד וואס האט אים אריינגערופן צו מגן: "גיי זאג פאר רבי נפתלי'ן אז אויב ער וועט מיר צוזאגן א קינד וועל איך אריינקומען דאווענען און איך וועל זיין א צענטער!" האט אים ר' נפתלי צוגעזאגט א קינד! ער האט דאך נישט געהאט קיין ברירה, ער האט דאך געמוזט האבן א מגן, האט ער אים צוגעזאגט א קינד, שוין.

ס'איז אריבער א שטיקל צייט, און דער איד האט נאכנישט געהאט קיין קינד, האט ער

לעובדא ולמעשה

פון ווען הרב החסיד ר' מרדכי יאגעלניק ז"ל האט זוכה געווארן צו נתקרב ווערן צו רבי'ן האט ער זיך

זייער געהיטן פון פרסום. ער האט זיך משתדל געווען צו דינען דעם אויבערשטן באשיידן. באהאלטענערהייט האט ער געטון וואס מען דארף צווישן אים און באשעפער. צוויי טעג פאר זיין פטירה לעולם שפלו טוב, האט ער זיך

משתתף געווען ביי א חתונה פון אן אייניקל. ביי די חפה האט מען אויסגערופן ווי דער שטייגער, "הרב החסיד ר' מרדכי יאגעלניק איז מכבד מיט ברכה אחריתא". ווען ר'

מאטל האט דאס געהערט איז ער געווארן דערציטערט ביזן טיפעניש פון הארצן! ער האט זיך אויסגעדריקט צו איינעם וואס איז געשטאנען נעבן אים, "אוי ווי איך בין געווארן א מפורסם..."

(אש תמיד תוקד)

אמאל איז אריינגעקומען אן אייניקל צו הרב החסיד ר' שמואל מאיר אנשין ז"ל אין שטוב מיט א פיטא-פאלאפל. דער אייניקל האט זיך געוואשן די הענט און זיך געזעצט צום טיש עסן

גרייט אריינצובייסן די וועג וויאזוי ס'איז ליידער אנגענומען אין דער וועלט... האט אים דער זיידע ר' שמואל מאיר געפרעגט אביסל מיט א קפידה: "אזוי עסט א איד?"

און האט זיך באלד אויפגעהויבן און אים צוגעברענגט א טעלער צום טיש, אויסגעגאסן די גאנצע פארציע אין טעלער און געזאגט: "אזוי עסט א איד!"

(משפחת אנשין)

אור הצדיק

נאר מיט חברים

אין שבחי הארץ ווערט געברענגט - אז דער ארץ זכרוננו לברכה האט געמאכט פאר צען פון די חבריא עפעס א באזונדערער הויז, און די פרויען זענען געווען א גאנצע וואך באזונדער און די קינדער און א באזונדערע שטוב. די מענער זענען געווען צוזאמען מיטן ארץ הקדוש א גאנצע וואך און פרייטאג צונאכטס זענען זיי געקומען אהיים. ווען עס איז אריבער פינף חדשים האבן זיך די ווייבער געקריגט איינע מיט די אנדערע, זענען די מענער געקומען אהיים פרייטאג צונאכטס האבן די ווייבער דערציילט די מענער, האט זיך די מחלוקה אויף צעשפרייט צווישן די מענער.

און ווי באקאנט האט דער הייליגער ארץ ז"ל שטענדיג געווארנט די חברים אז מען זאל זיך האלטן צוזאמען ברודערליך מיט ליבשאפט און שלום, און וויבאלד יענעם טאג האט מען אויף דעם עובר געווען האט ר' חיים וויטאל געזען פאר קבלת שבת ווי דער ארץ קומט אריין אויפגעברויזט און דורךאויס דעם דאווענען איז ער געזעצן איינגעהילט אין טרויער, אזאנט וואס ר' חיים וויטאל האט קיינמאל בעפאר נישט געזען. ווען דער עולם האט געענדיגט דאווענען איז ר' חיים וויטאל צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט: "רבי, פארוואס זענט איר געווען אזוי טרויעריג ביים דאווענען?" האט דער הייליגער ארץ ז"ל געזאגט אז ער האט געזען דעם צר הרע ביים דאווענען און דער ס"מ האט אים געזאגט א פסוק וואס איז מרמז אז דער ארץ וועט ליידער נפטר ווערן, דער גזר-דין איז שוין

אפגעזיגלט, און דאס איז געקומען נאר וועגן די קריגעריי וואס האט אויסגעבראכן צווישן די חברים, ווייל ווילאנג עס איז געווען צווישן זיי שלום האט דער מקטרג נישט געהאט קיין צוטריט צו זיי!

און ליידער האט דאס מקרב געווען דעם ארץ הקדושים הסתלקות.

ווער זענען געווען די חבריא פון דעם ארץ הקדוש? געוואלדיגע, שרפים ואופנים ממש, די חבריא פון דעם ארץ הקדוש!

ביי שאול המלך זעט מען אויף אז ער איז געווען ריין פון זינד ווי א קינד פון איין יאר אלט, ווער שאול המלך איז געווען? מיר האבן נישט מיין השגה. אבער אז ער האט אנגעהויבן פירן א קריג מיט דוד המלך, האט זיך אלעס געביטן!

ער איז געווען א מלך צוויי-מיט-א-האלבן יאר, אנוועק, אויס! א געוואלד, מחלוקת נישט!

דער אור הצדיק איז אזוי גרויס אז עס קען זיך נישט בשום אופן האלטן ביי איין מענטשן - ווי גרויס דער מענטש זאל נאר זיין - סיידין מיט נאך מענטשן קען איר האלטן דעם אור הצדיק, אבער מיט מחלוקת קען זיך נישט האלטן דער אור הצדיק. (באארבעט פון א שמועס פון ר' לוי יצחק

סיפורי מעשיות מעשה יב' - דער בעל תפלה 5

'יחיד בְּרוּד־הווא' פארהאנדן [פארהאנגען]. דהיינו: דער 'בורא יתְּבַרְךָ־שְׁמוֹ' וואס ער האט אלע באשאפן - נאר אים באדארף מען דינען! - און 'גַּעֲלֹט' איז גאר א 'נארישקייט' וכו'!

און די [מענטשן פון יענע] 'מדינה' וואס איר זאגט, אז זיי זענען אלע 'גאטן' - זיי וועלן אייך גארנישט קענען העלפן וכו'! - ווארן זיי זענען 'גאר מענטשן', און איר זענט 'גאר מענטשן' וכו'! (אזוי האט זיי דער 'בעל-תפילה' געזאגט).

האבן זיי אים געהאלטן פאר 'משוגע'!

ווארן די 'גאנצע מדינה' - זענען שוין אזוי געליגן [פארזינקען] אין דעם 'געלט', און זענען שוין אזוי דערינען 'פארנארישט' געווארן - ביז דער וואס ער האט אקעגן זייערע [מיינונגען און] 'נארישקייט' עפעס גערעדט - איז דער ביי [ביי] זיי געווען [פאררעכנט פאר] 'משוגע'!

האבן זיי אים געפרעגט:

"וואס איז דאס וואס דו זאגסט אויף דעם 'גבור': אויב ס'ע [ס'איז] נישט דער 'גבור', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!?"

האט ער זיי געענטפערט:

"פֶּאָשֶׁר [אז] איך בין געווען ביי א 'מלך' - איז ביי דעם 'מלך' פארפאלן געווארן א 'גבור'! - און אויב דאס איז דער 'גבור', קען איך מיה מיט אים!

און ווייטער! דאס וואס איר פארלאזט זיך אויף דער מדינה, וואס איר זאגט אז זיי זענען אלע 'גאטן' - דאס איז א 'נארישקייט'! - ווארן זיי וועלן אייך גארנישט קענען העלפן! - אדרבא, דאס וועט נאך זיין אייער 'מפלה', אז איר וועט זיך אויף זיי פארלאזן!"

האבן זיי אים געזאגט: "פון וואנען ווייסטו דאס"? (אז

דערווייל איז געווארן אין 'שטאט' א 'רעש':

"פֶּאָשֶׁר אז ס'געפינט זיך 'איינער', וואס ער רעדט אזוינס, וואס ער מאכט א 'געלעכטער' פון זייער 'אמונה' - און ער זאגט: "אז ס'איז גאר א 'יחיד' פארהאנדן [פארהאנגען]. דהיינו: 'השם יתְּבַרְךָ בְּרוּד־הווא' וכו'!" - און מכה [אויף דעם זאך פון] דעם 'גבור', זאגט ער אלץ: "אויב ס'ע [ס'איז] נישט דער 'גבור' וכו', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!"

האבן זיי פארשטאנען: "אז דאס מוז בונדאי זיין דער 'בעל-תפילה'! ווארן דער 'בעל-תפילה' איז שוין ביי זיי מפורסם געווען, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!"

האט מען געהייסן: "אז מען זאל אים זוכן, און מען זאל אים כאפן!"

כאטשע ער פלעגט זיך אלעמאל אנדערש פארשטעלן [ביי זיי] - (דהיינו: אמאל האט ער זיך פארשטעלט פאר א 'סוחר', און אמאל פאר א 'ארימאן' וכו' - וואס מחמת [צוליב] דעם האט מען אים נישט געקענט כאפן, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט])!

נאר זיי האבן דערפון אויך געוואוסט: "אז דער 'בעל-תפילה', פארשטעלט זיך אלעמאל אנדערש [ביי זיי]!" האבן זיי געהייסן: "נאכקלערן [נאכפארשטן] נאך אים, און מען זאל אים כאפן!"

האט מען אים נאכגעזוכט! ביז זיי האבן אים געכאפט (דהיינו: דעם 'בעל-תפילה')! און זיי האבן אים געבראכט צו זייערע 'עלטסטע' [צו די 'שרים']! און זיי האבן אנגעהויבן מיט אים צו שמועסן! האט ער זיי אויך אזוי געזאגט כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]:

"איר זענט אלע אין 'שעות', און אין 'רויסע' נארישקייט! - און דאס איז גאר קיין 'תכלית' נישט, דהיינו: דאס 'געלט' איז גאר קיין 'תכלית' נישט! - נאר ס'איז א

שטאט, און דא איז דאס טייכל, און אזוי דעסטגלייכן אנדערע זאכן! - אזוי איז פונקט [די זעלבע זאך ממש] געווען אנגעצייכנט דורך די 'קריצן' פון דער 'האנט', אזוי-ווי 'אותיות'! - וואס די 'אותיות' זענען געשטאנען [אנגעצייכנט] ביי איטלעכער זאך וואס ס'געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] אויף דער 'יד' - כדי מען זאל וויסן וואס איטלעכע זאך איז, וואס דארט איז אויסגעמאלט [אויסגעמאלן]!

און אזוי [אויך] איטלעכע 'מדינה' באזונדער, און איטלעכע 'שטאט', און אלע 'טייכל', און 'בריקן' און 'בערג', און אנדערע זאכן (וואס ס'געפינט זיך אין 'דער וועלט', און אין 'אלע וועלטן') - איז אלץ געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] אויף דער 'יד', דורך די 'קריצן' און 'קנייטשן' פון דער 'יד'!

און ביי איטלעכער זאך, איז אלץ געשטאנען 'אותיות', אז דאס איז 'די זאך', און דאס איז 'די זאך' וכו'!

און אזוי [אויך] אלע 'מענטשן' וואס ס'גייען ארום אין איטלעכער 'מדינה', און אלע זייערע 'מאורעות' (דהיינו: אלץ וואס אויף א 'מענטשן' גייט איבער ווייל [וויילאנג] ער לעבט) - איז אלץ געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] אויף דער 'האנט'!

און ס'איז דארט [אויך] געשטאנען אפילו: 'אלע וועגן' פון 'איין מדינה' צו דער 'אנדערער', און פון 'איין ארט' צום 'אנדערן'!

און מחמת [צוליב] דעם, האב איך געוואוסט דעם 'וועג', אריינצוגיין אהער אין 'שטאט' אריין - וואס קיין 'שום מענטש' קען אהער נישט קומען! - (ווארן די 'מדינה' פון געלט, האבן זיך ארומגעגראבן זייערע 'שטעט' - און קיינער האט צו זיי נישט געקענט קומען, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט])!

און אזוי [אויך] אז איר ווילט מיך שיקן אין דער 'אנדערער שטאט' אריין - ווייס איך אויך דעם 'וועג'! - אלץ דורך דער 'יד'!

די 'מדינה' קען זיי נישט העלפן, און [אז] זיי וועלן נאך א 'מפלה' האבן דורכדעם!

האט ער זיי געענטפערט: באשר [ווייל] ביי דעם 'מלך' וואס ער איז ביי אים געווען - האט ער געהאט א 'יד'! דהיינו: דער 'מלך' האט געהאט א זאך, אזוי-ווי א 'האנט' מיט 'פינעף פינגער'! און מיט אלע 'שירטוטין' (דהיינו: אלע 'קנייטשן' און אלע 'קריצן') וואס אויף א 'האנט' איז פארהאנגן [פארהאנגען]!

און די [דאזיגע] 'יד', איז געווען דער 'לאנדקארד' [מאפע] פון אלע וועלטן! און גאר וואס ס'איז געווען זינט 'הימל' און 'ערד' איז באשאפן געווארן, ביז אין [דער] סוף - און וואס ס'וועט זיין דערנאך - איז אלץ אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] געווען אויף דער [דאזיגער] 'יד'!

ווארן ס'געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] אין די 'קריצן' און 'קנייטשן' פון דער 'יד': דאס געמעל [מאלעריי] פון 'אלע וועלטן' - וויאזוי איטלעכע וועלט שטייט, מיט אלע זאכן פון איטלעכער וועלט בפרטיות! - אלץ ארויסגעשטעלט [ארויסגעשריבן] אויף דער 'יד'!

אזוי-ווי אויף א 'לאנדקארד' [מאפע] איז אויסגעמאלט (אזוי-ווי ס'ווייסן די וואס זיי זענען געניט [באקאנט] אין דעם 'לאנדקארד' [מאפע] - דהיינו: ס'איז אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] אויף א 'פאפיר', איטלעכע 'שטאט', און איטלעכע 'מדינה', און איטלעכס 'בריקל', און אזוי אנדערע זאכן, 'טייכלעך' און 'וועלדער' וכו' - און ביי איטלעכע זאך, שטייט אלץ אנגעשריבן: 'אז דאס איז די 'שטאט', און דאס איז די 'מדינה' וכו'!), אזוי [אויך] איז אויף דער 'יד', געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] אלע וועלטן, דורך די 'קריצן' און 'קנייטשן' פון דער 'יד'! און אין די 'קריצן' פון דער 'יד', איז געווען אזוי-ווי 'אותיות'!

אזוי-ווי אויף א 'לאנדקארד' שטייען אנגעשריבן 'אותיות' ביי איטלעכער 'זאך', כדי מען זאל וויסן וואס דאס איז, דהיינו: מען זאל וויסן אז דא איז די

און אזוי איז [אויך] געשטאנען אויף דער 'יד': דער 'וועג' פון 'איין וועלט' צו דער 'אנדערער וועלט'!

ווארן ס'איז פארהאנדן [פארהאנגען] א 'וועג', וואס דורך דעם וועג' קען מען ארויפגיין פון דער 'ערד' אויף דעם 'הימל'! - (ווארן פון דער 'ערד' אויף דעם 'הימל', קען מען נישט ארויפגיין, מחמת [ווייל] מ'ווייסט נישט דעם 'וועג'! - און דאָרט איז געשטאנען דער 'וועג' ווירימער [וויאזוי] מען זאל ארויפגיין אויף דעם 'הימל')!

און ס'איז דאָרט געשטאנען: 'אלע וועגן' וואס ס'איז פארהאנדן [פארהאנגען], פון 'איין וועלט' צו דער 'אנדערער וועלט'! ווארן 'אלהה' איז ארויפגעגאנגען אויף דעם 'הימל', מיט דעם [געוויסן] וועג! - איז דאָרט געשטאנען דער 'וועג'!

'משה־רבינו' איז ארויפגעגאנגען אויף דעם 'הימל', מיט א 'אנדערן וועג'! - איז דאָרט געשטאנען 'ענער וועג' אויך!

און אזוי [אויך] 'חנוד', איז ארויפגעגאנגען אויף דעם 'הימל', נאך מיט א 'אנדערן וועג'! - איז דאָרט דער 'וועג' אויך געשטאנען! און אזוי [אויך] פון 'איין וועלט' צו דער 'אנדערער' (ווייטער העכער) - איז אלץ געשטאנען אויף דער 'האנט' - דורך די 'קרייזן' און 'קנייטשן' פון דער 'האנט'!

און ס'איז [אויך] געשטאנען אויף דער 'יד', איטלעכע [ענדע] זאך: וויאזוי ס'איז געווען בשעת די וועלט איז באשאפן געווארן! און וויאזוי ס'איז היינט! און וויאזוי ס'וועט זיין דערנאך! דהיינו [למשל]: 'סדום'!

איז געווען דאָרט אויסגעמאלט [אויסגעמאלן]: אזוי ווי די 'שטאט' איז געווען פריער, איי [איינדר] זי איז איבערגעקערט געווארן! און ווידער איז געווען דאָרט אויסגעמאלט [אויסגעמאלן]: אזוי ווי 'סדום' קערט זיך איבער, אזוי ווי א 'שטאט' קערט זיך איבער!

און ווידער איז געווען דאָרט אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] 'סדום': וואסער א [וואספארא] פנים ס'האט היינט, נאך

דעם איבערקערן זיך!

ווארן אויף דער 'יד' איז געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן]: 'וואס ס'איז געווען! און וואס ס'איז היינט! און וואס ס'וועט זיין'! און דאָרט אויף דער 'יד' האב איך געזעהן:

"אז די [דאזיגע אויבנדערמאנטע] 'מדינה' וואס איר זאגט אויף זיי, אז זיי זענען אלע 'נאטן', מיט די 'אלע מענטשן' וואס זיי וועלן צו זיי קומען אויף הילף (דהיינו: אז די 'מדינה' זאל זיי העלפן) - וועלן זיי אלע ביידע, א 'מפלה' האבן! אזוי האט זיי אלץ דער 'בעל־הפילה' דערציילט!

איז ביי זיי די [דאזיגע] זאך, א 'ווילד' [וואונדערליכע] חידוש געווען! - ווארן מען דערקענט, אז דאס איז אמת'ערייך! - ווארן דאס ווייסט מען: אז אויף א 'לאנד' קארד' [מאפע] שטייט אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] אלע זאכן!

[אויך] האבן זיי פארשטאנען: "אז זיינע רייד זענען אמת'ערייך! - ווארן אזוינס קען מען זיך נישט אויסטראכטן! - ווארן דאס זעהט מען זיך: אז מ'קען צום־הויף־נעמען [צונויפנעמען] 'צוויי קרייזן' פון דער 'האנט' - וועט דערויס [דערפון] ווערן 'איין אות'!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן זיי פארשטאנען: "אז דאס איז נישט קיין אויסגעטראכטע זאך! - און ס'איז ביי זיי א 'ווילד' [וואונדערליכע] חידוש געווען!

האבן זיי אים געפרעגט: "וואו איז ערגעץ דער [אויבנדערמאנטער] 'מלך'! - טאמער [אפשר] וועט ער אונז ווייזן א 'וועג', ווי [וויאזוי] מען זאל געפינען 'געלט'!"

האט ער זיי געענטפערט: "נאך [אלץ] ווילט איר 'געלט' (מיט א 'לשון' ווי איינער פארוואונדערט זיך און בייזערט זיך)? פון 'געלט' שמועסט גארנישט! האבן זיי אים געפרעגט: "פונדעקסטוועגן פארט, זאג אונז וואו דער 'מלך' איז?" האט ער זיי געענטפערט: "איך ווייס אויך נישט פון דעם 'מלך' וואו ער איז!"

”איינ קרעכץ”

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט די טייערקייט פון יעדע קליינע נקודה טובה. אסאך מאל קען א אינגל טראכטן ביי זיך: 'וואס איז שוין ווערט מיין קלייניגקייט וואס איך טו צו העלפן בויען דער בית המקדש?'

אבער די אלע סארטן מחשבות קומט פונעם יצר הרע, ער ווייסט דאך יא וויפיל יעדע קליינע קרעכץ און יעדע בענק טוט אויף צו מקרב זיין דעם בנין בית המקדש, דערפאר וויל ער מיט אלע כוחות דאס צוריקהאלטן.

דער רבי זאגט אונז אויס א סוד אין תורה רמ"ז אז קינות איז די זעלבע אותיות פון תיקון - דאס איז אונז צו מרמז זיין אז דוקא פון אונזער קינות וועט ווערן א תיקון. אפילו עס קומט אן שווער איינצווייזן אויף די קליינע בענקעלעך און די טונקעלע שול און זאגן די קינות, דארף מען זיך אבער דערמאנען אז פון יעדע ביסעלע קינות גייט די וועלט ווערן פארראכטן עס גייט ווערן א תיקון השלום און יעצט קען איך נעמען א חלק אין דעם און פרויבירן אריינלייגן אין די ווערטער אביסל הארץ און געפיל, א קרעכץ, כסופין צום בית המקדש.

דער רבי זאגט (תורה ב') "כד חס גביה אתהפה" ווען עס וועט זיך צאמנעמען אלע תפלות פון אידישע קינדער וועט ווערן אויפגעבויט דער בית המקדש דורך יעדע איינציגע תפלה פון אלע דורות!

”קול ברמה נשמע! א קול איז אויבן געהערט געווארן - א ביטערע געוויין, רחל וויינט אויף אירע קינדערלעך, זי קען זיך נישט טרייסטן אויף אירע קינדער ווייל זיי זענען נישט דא.”

אויף די אלע קלאג איד, מיינע אויגן לאזן רירן וואסער [טרערן] ווייל דער טרייסטער וואס בארואיגט מיין זעל איז ווייט פון מיר. מיינע קינדער זענען פארוויסט ווייל דער פיינט האט זיך געשטארקט.”

רבנו של עולם, רבנו של עולם, לערן מיר וויאזוי צו מסדר זיין א ביטערע קלאג אויף אונזער גרויסער בראך וואס מיר זענען צעבראכן געווארן דורך אונזער פארקרימטע הארץ, עס זענען אוועקגענומען געווארן פון אונז אלע גלוסטענישן פון אונזער אויגן, די שטארקע גאונים, די קרוינען פון אונזערע קעפ, אונזער שיינקייט, אונזער לויטערקייט, אונזער לעבן, דער שורש פון אונזער נפש, רוח, נשמה, דאס זענען אונזערע רביס, אונזער ליכטיגקייטן, אונזער גרויסקייט און אונזער הייליגקייט, אונזער האפענונג, אונזער תכלית, אונזער טרייסטער און פרייד, אונזער תורה און תפלה, זיי זענען

געגאנגען צום אייביגער רו און אונז איבערגעלאזט צו קרעכצן, אוי מה היה לנו, וואס איז געשען צו אונז? רבנו של עולם - דער אמת'ער דערבארעמדיגער פאטער, דו ווייסט אז אונזער גאנצער היות איז געוואנדן אין די צדיקים, אונזערע רביס זכרונם לברכה, מיר מוזן מיט זיי כסדר רעדן און באקומען פון זיי הייליגע נייע דיבורים, מיר דארפן זיי זען און וואס איז יעצט געשען??

...רבנו של עולם, וואס איז געווען איז געווען! לערן אונז אויס און ווייז אונז וויאזוי זיך צו בעטן און שרייען אז איך זאל אויך יעצט קענען ממשיך זיין זייער מעכטיגע קדושה אויף מיר דורך זייער הייליגער רשימו וואס זיי האבן איבערגעלאזט דורך זייערע הייליגע ספרים און זייערע טייערע תלמידים. ווייל אויך יעצט געפינען זיי זיך אויף דער וועלט אזוי ווי עס שטייט אין זהר און אין נאך הייליגע ספרים אז דער עיקר גאנצקייט פון די נשמה איז אז ווען זי גייט ארויף גאר הויך זאל זי אויך זיין דא גאר נידריג אונז צו אויפנועקן און מעורר זיין און אויפלעבן אלע נפשות אפילו די וועלכע ליגן טיף אין שאול תחתית אינעם טיפן אפגרינד און נאך נידריגער פון דעם, זיי אויפצולעבן אז זיי זאלן זיך נישט מייאש בשום אופן אויף קיין שום פאל אויף דער וועלט. (קליין חלק פון תפלה ל"ג חלק שני)

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (5)

- יעדער אויף א אנדערע וועג און אין די יד איז נישט געשטאנען די וועגן
- 1. **וואס איז געשטאנען אויפ'ן יד**
- וואס עס איז געווען און וואס ס'איז יעצט
- וואס עס איז געווען און וואס ס'איז יעצט און וואס ס'וועט זיין
- וואס עס איז געווען
- 2. **וואס איז געשטאנען אין די יד וועגן די מדינה וואס זיי זאגן אז אלע דארטן זענען גאטין**
- אז יענע מדינה וועט האבן א מופלא
- אז די מענטשן וואס וועלן קומען צו זיי נאך הילף וועלן האבן א מופלא
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- 3. **האבן זיי געגלייבט דעם בעל תפלה? - און פארוואס?**
- זיי האבן פארשטאנען אז ס'איז אמת ווייל מ'קען זיך אזוינס נישט אויס טראכטן
- זיי האבן בכלל נישט געגלייבט ווייל ער רעדט קעגן זייער אמונה
- זיי האבן בכלל נישט צוגעהערט וואס ער האט געענטפערט
- 4. **וואס האט ער זיי געענטפערט ווען זיי האבן אים געפרעגט וואו איז דער קעניג אפשר קען מען ביי אים באקומען געלד?**
- פון געלד שמועסט גארנישט
- אז ס'איז שווער אנצוקומען צו אים
- אז געלד איז נישט דער תכלית

- א. **וואס האט זיי דער בעל תפלה געזאגט אויף דעם וואס זיי פארלאזן זיך אויף די מדינה וואס אלע זענען גאטין (לויט זייער שיטה)?**
- אז אפשר וועלן זיי ענק העלפן
- אז זיי וועלן ענק גאר נישט קענען העלפן
- אז דער גבור וועט ענק העלפן
- ב. **וואס האט זיי דער בעל תפלה געזאגט וועגן דעם גבור?**
- אז ער איז געווען ביי א קעניג איז ביי אים פארלוירן געווארן א גבור און אויב דאס איז דער גבור קען איך מיך מיט אים
- אז ער איז זייער שטארק און מ'דארף מורא האבן פון אים
- אז ער איז בכלל נישט קיין גבור
- ג. **וואס נאך האט זיי דער בעל תפלה געזאגט וועגן די מדינה וואס דארטן זענען אלע גאטין (לויט זייער שיטה)?**
- אז זיי זענען בכלל נישט שטארק
- אז אויב ענק וועלן זיך פארלאזן אויף זיי וועט דאס זיין ענקער מופלא
- אז אויב ענק וועלן זיך פארלאזן אויף זיי וועלן ענק מצליח זיין
- ד. **אויף די יד פון קעניג איז געווען געשריבן די וועגן פון איין וועלט צו די אנדערע וועלט?**
- יא
- ניין
- ה. א טייל יא, און א טייל נישט
- אלי' משה און חנוך זענען ארויף אין הימל אויף די זעלבע וועג אדער יעדער דורך א אנדערע וועג?**
- יעדער אויף א אנדערע וועג און אין די יד איז געשטאנען אלע וועגן
- אלע אויף די זעלבע וועג און אין די יד איז געשטאנען די וועג

1. האסטו אלערענס די מעשה פון די וואך?

- יא
- ניין
- א חלק

סיכור אטראס

וואספארא זאך דער בעל תפילה געזאגט פאר די מענטשן פון די מדינה של עשירות - און דער רבי דערציילט דאס צוויי מאל, די וואך און פאריגע וואך?

תשובות פון פאריגע וואך

די שומרים פון די מדינה של עשירות האבן פארשטאנען וואס דער בעל תפילה האט מיט זיי גערעדט? נאר וואס דער בעל תפילה האט גערעדט מיט זיי וועגן דער גבור האבן זיי נישט פארשטאנען

געווינער אויף בעל תפלה 4 איז הילד החשוב נחמן שפירא, ירושלים *** 4134

צאם רבין'ס

ששנים

"נו, ביזט שוין געזונט?"

– פֿרעגט ער דעם חבֿר: "נו, ביזט שוין געזונט?"
"ביזט שוין געזונט?" אזוי עטליכע מאל, און די
ארוימיגע זאגן אים אז דער חבֿר איז נאך אלץ
קראנק!

האט ער ווייטער
געזאגט תהלים
ביז דער חבֿר
איז אינגאנצן
אויסגע היילט
געווארן מיט א
גאנצע רפואה.
דאס האט דער רבי
אונז דערציילט צו
לערנען וויאזוי צו
מתפלל זיין און

מתפלל זיין בתמימות ביז עס וועט קומען א גאנצע
ישועה. מיר דארפן גלייבן אז מיט יעדע תפלה איז
מען ממתיק נאך אביסל און נאך אביסל דינים ביז
אלע דינים וועלן זיך אפטון.

דער הייליגער רבי האט דערציילט אז אמאל איז
געווען צוויי קינדער וועלכע האבן זיך זייער ליב
געהאט, ביז זיי האבן גישט געקענט לעבן איינער
אן דעם צווייטן.

האט זיך
אייניג א
געמאכט אז
איינער פון די
קינדער זענען
שוואך געווארן,
דער צווייטער
חבֿר איז געווארן
זייער טרויעריג
דערפון. ער
פֿרעגט צו זיך:

"וואס קען איך טון אז מיין חבֿר זאל געזונט ווערן?"
האט מען אים געזאגט: "זאג תהלים". דער אינגל
געמט בתמימות אן דעם פארשלאג און הייבט אן
זאגן תהלים בתמימות! נאך יעדע פאר קאפיטלער

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר אברהם אנשין הי"ו
פֿרגל הולדת בנו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר חיים שמואל אהרן שפירא הי"ו
פֿרגל הולדת בנו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר אלימלך ברוין הי"ו
פֿרגל הולדת בתו למזל טוב